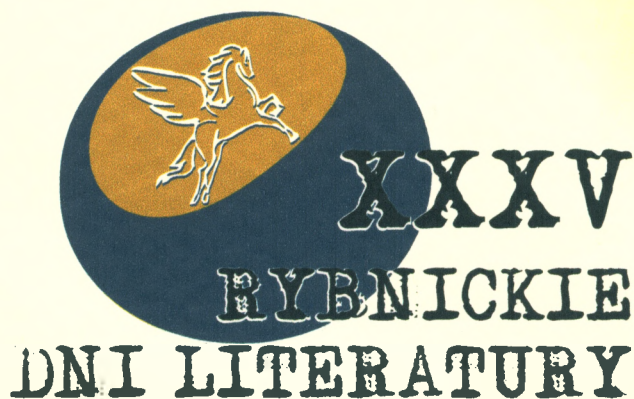

I4 - 25 X 2004

POD PATRONATEM PREZYDENTA MIASTA RYBNIKA

Rybnickie Dni Literatury odbywają się w tym roku po raz trzydziesty piąty. Jest to jedna z niewielu imprez w kraju, której formuła sprawdza się przez tyle lat. Każdego roku przyjeżdżają pisarze, poeci, publicyści, artyści, teatry, kabarety i zespoły estradowe. Czytelnicy - mieszkańcy regionu - niecierpliwie oczekują na spotkania i rozmowy z ludźmi pióra, na koncerty i spektakle teatralne.

Cieszymy się, że również w tym roku nasi Goście wniosą do naszej codzienności coś bardzo cennego: refleksję nad rzeczywistością, bogactwo przeżyć artystycznych i twórczych.

Serdecznie witamy Drogich Gości, pisarzy i poetów, artystów teatru, muzyków, mieszkańców Rybnika i regionu. Mamy nadzieję, że XXXV Rybnickie Dni Literatury będą okazją do wymiany myśli i poglądów. Naszym Gościom życzymy przyjemnego pobytu na ziemi rybnickiej i satysfakcji twórczej, zaś uczestnikom imprez i spotkań wielu wrażeń i doznań artystycznych.

Organizatorzy

ANNA ONICHIMOWSKA

Urodzona 28 stycznia 1952 w Warszawie. Poetka, prozaik. Ukończyła filologię polską na Uniwersytecie Warszawskim. Za pracę magisterską pt. „Świat dzieci a świat dorosłych w powieściach Janusza Korczaka” otrzymała nagrodę w konkursie na prace naukowe o twórczości dla dzieci na III Biennale Sztuki dla Dziecka w Poznaniu w 1977r. Główne tezy tej pracy wydrukowano w zbiorze „Sztuka dla dzieci szkolnych”. W twórczości literackiej Onichimowska debiutowała w 1976 roku wierszami dla dorosłych, zamieszczonymi na łamach „Sztandaru Młodych”, a następnie „Kultury”. Współpracuje z Polskim Radiem, jest autorką wielu słuchowisk dla Teatru Radiowego, pracuje jako redaktor. Dla dzieci wydała: zbiór wierszy „Gdybym miał konia” (1980); „Skąd się wzięło jabłko” (1980) – krótkie opowiadanie dla młodszych dzieci, odpowiadające na tytułowe pytanie na przykładzie opowieści o dziewczynce, która z ojcem sadi jabłonkę. Ta popularno-naukowa książeczka dla najmłodszych ucząc – bawi, proponując prócz lektury zabawę z obrazkami do wycięcia.

Anna Onichimowska jest autorką ponad dwudziestu książek dla dzieci i młodzieży, sztuk teatralnych i telewizyjnych oraz słuchowisk radiowych. W swoich utworach umiejętnie łączy humor, wartką przygodową akcję z łagodną dydaktyką. Jej bogata i różnorodna twórczość doczekała się wielu nagród literackich: Honorowa lista IBBY, nagroda im. Kornela Makuszyńskiego, główna nagroda w międzynarodowym konkursie teatralnym zorganizowanym przez „The International Association of Lions Club”, I nagroda w konkursie teatralnym organizowanym przez Ośrodek Sztuki dla Dzieci i Młodzieży w Poznaniu. Obecnie jest dyrektorem Fundacji Świat Dziecka, prezesem Polskiej Sekcji IBBY (International Board on Books for Young People).

Anna Onichimowska ma swoją stronę internetową:

www.annaonichimowska.republika.pl

JACEK DURSKI

Urodzony w 1943 roku w Poznaniu, przez większość życia związany ze Śląskiem. Jego tomik prozy poetyckiej „Wśród krzywych luster”, wydany w 1997 roku, wzbudził ogromne zainteresowanie. Podkreślano, że proza ta dobrze wróży nie tylko autorowi, ale i literaturze, jest jedną z piękniejszych relacji o poszukiwaniu terytorium wolnego słowa. Obecnie Durski publikuje w miesięcznikach i kwartalnikach literackich (w „Sycynie”, „Regionach” Wiesława Myślińskiego, w „Śląsku” i w „Magazynie Literackim”). W 1998 r. zdobył III nagrodę w konkursie z okazji rocznicy odzyskania niepodległości Polski, a w 1999 r. I nagrodę w konkursie im. S. Grochowiaka. Jest również artystą malarzem i rzeźbiarzem (37 wystaw indywidualnych w kraju i za granicą, udział w 23 wystawach ogólnopolskich i międzynarodowych). W 1981 r. zakwalifikowany został przez Kunstpodium do pierwszej dziesiątki awangardowych malarzy Europy Wschodniej. Współautor „Prześwitu” im. W. Strzebińskiego i aranżacji ul. Balladyny na osiedlu Słowackiego w Lublinie. Autor płaskorzeźby – ołtarza „Poznań 56 – Katowice 81” w Kaplicy Śląskiej w Kalkowie. W 1997 r. odbyła się w Katowicach wystawa jego grafik komputerowych. Jest członkiem Górnośląskiego Towarzystwa Literackiego, Związku Polskich Artystów Plastyków i International Association of Art.

KAROL MALISZEWSKI

Urodził się w 1960 r. w Nowej Rudzie, gdzie mieszka do dzisiaj, pracując jako nauczyciel. Poeta, prozaik, krytyk literacki, organizator i szef Klubu Literackiego w Nowej Rudzie „Ogma”, autor wnikliwych recenzji i omówień książek, m.in. w „Nowym Nurcie”. Współredaktor antologii młodej poezji dolnośląskiej „Imiona istnienia”, Wrocław 1997. Jako poeta debiutował w „Radarze”. Pierwszym jego w miarę zwartym drukiem był arkusz autorski w „Odrze” w 1984 r. Opublikował siedem zbiorów wierszy – ostatnie to „Rocznik sześćdziesiąty grzebie w papierach”, Warszawa 1996, „Rok w drodze”, Wałbrzych 2000 i dwie książki prozatorskie – „Dziennik pozorny”, Sopot 1997, „Próby życia”, Kraków 1998. Poezja Maliszewskiego gra konwencjami, bawi się słowem, przerabia słowa szukając przez zmianę kontekstu innych znaczeń. W roku 1999 ukazała się jego książka krytycznoliteracka pt. „Nasi klasycyści, nasi barbarzyńcy”. Stale współpracuje z kilkoma czasopismami literackimi. Jest laureatem nagród: im. Marka Jodłowskiego (1994), im. Barbary Sadowskiej (1997), im. Ryszarda Milczewskiego – Bruno (1999).

ADAM ZIEMIANIN

Urodził się 12 maja 1948 r. w Muszynie, miasteczku uzdrowskim nad Popradem. Po ukończeniu Studium Nauczycielskiego pracował jako nauczyciel w Brzuźniku w okolicy Żywca. Wkrótce wrócił do Krakowa jako student filologii polskiej na UJ. W 1977 r. podjął pracę dziennikarską w piśmie „Kolejarz”, później przeniósł się do „Echa Krakowa”, gdzie pracował do 1997 roku. Obecnie jest dziennikarzem „Gazety Krakowskiej”. Wcześniej flisował na Popradzie, był inwentaryzatorem, latał też na szybowcach. W wędrownych poetyckich z „Wolną Grupą Bukowina”, poeta odwiedził w 1975 r. Gorzeń Górny, miejscowość rodzinną Emila Zegadłowicza. Tam poznał jego wnuczkę Marię; ich ślub odbył się w 1976 roku.

Ziemanin debiutował wierszem „Święty Jan z Kasiny Wielkiej” w lutym 1968 roku na łamach „Życia Literackiego”. Pierwszy tomik „Wypogadza się nad naszym domem” ukazał się w 1975 roku. Ryszard Matuszewski, omawiając na łamach „Literatury” książki tego roku, za jeden z najciekawszych debiutów uznał właśnie tom Ziemanina. Od 1970 r. był członkiem grupy poetyckiej „Tylicz”.

W 1977 r. ukazał się drugi tom jego wierszy „Pod jednym dachem”. W 1981 r. za tom wierszy „Nasz słony rachunek” (1980) A. Ziemanin otrzymał Nagrodę im. S. Piętaka. Tom „W kącie przedziału” wyszedł w 1982 r., natomiast w 1985 r. ukazały się dwa zbiory poety: „Makotka z płonącego domu” - nagroda Funduszu Literatury – i „Wiersze dla Marii”. Ten ostatni tomik miał również drugie - poszerzone - wydanie i rozszedł się w kilkunastu tysiącach egzemplarzy. W dwa lata później wydano „Zdrowaś Matko - łaski pełna”, czyli wiersze poświęcone zmarłej matce poety, a w 1989 roku pojawił się wybór wierszy „Dwoje na balkonie” (Nagroda im. Anny Świrszczyńskiej). Kolejny wybór „Boski młyn” ukazał się rok później. 1995 rok przyniósł poecie nową książkę poetycką „Dom okoliczności łagodzących”, w 1996 r. ukazała się „Ulica Ogrodowa”, a w 1997 r. kolejny tomik „Nosi mnie”. W 2002 roku ukazał się jego tomik poetycki „Na głowie stoję”.

Wiersze i opowiadania Ziemanina były publikowane w najbardziej liczących się periodykach w kraju i za granicą. Jego utwory przetłumaczono na kilka języków, m.in. angielski, włoski, niemiecki, rosyjski itd. Poeta jest też laureatem głównych nagród w wielu ogólnopolskich konkursach poetyckich, m.in.: trzykrotnie był laureatem Łódzkich Wiosen Poetyckich, zdobył główną nagrodę w konkursie im. Jana Śpiewaka, czy w „Jaszczurowych Laurach”. Jego wiersze są śpiewane m.in. przez Elżbietę Adamiak, Jacka Wójcickiego, czy zespoły: „Wolną Grupę Bukowina”, a przede wszystkim przez „Stare Dobre Małżeństwo”. Płyty tej lubianej grupy, np. „Makotki”, „Czarny blues o czwartej nad ranem” czy solowa płyta Krzysztofa Myszkowskiego składają się w większości z wierszy Ziemanina. Również jazzmani – jak choćby Ryszard Styła czy Andrzej Cudzych – sięgają po utwory Ziemanina.

Od 1978 r. aż do rozwiązania Adam Ziemanin należał do Związku Literatów Polskich. Obecnie jest członkiem Stowarzyszenia Pisarzy Polskich, gdzie pełni funkcję wiceprezesa. Należy również do PEN-Clubu.

21 czerwca 1999 roku w krakowskich Sukiennicach poeta otrzymał Złoty Laur za Mistrzostwo w Sztuce, przyznany przez krakowską filię Fundacji Kultury Polskiej.

BOGUSŁAW SCHAEFFER

Urodzony 6 czerwca 1932 r. we Lwowie jest najchętniej wystawianym autorem polskim spośród żyjących dramatopisarzy. Kompozytor, teoretyk i krytyk muzyczny, pedagog, dramatopisarz, grafik, przedstawiciel awangardy muzycznej. Jest autorem siedemnastu książek (w tym pierwszego podręcznika kompozycji współczesnej), czterystu kompozycji muzycznych i czterdziestu dramatów. Najważniejsze i najbardziej znane dramaty sceniczne to: „Webern”, „Audiencja” (pięć niezależnych utworów z tego cyklu), „Scenariusze dla aktorów” („Dla nieistniejącego lecz możliwego aktora instrumentalnego”, „Kwartet dla czterech aktorów”, „Scenariusz dla trzech aktorów”), „Kaczo”, „Tutam”, „Rondo”. Dramaty te były tłumaczone na wiele języków i wystawiane za granicą (Londyn, Paryż, Wiedeń, Rzym, Ateny, Madryt, Bogota, Nowy Jork, Toronto, Los Angeles i inne). W Polsce sztuki te były wystawiane prawie we wszystkich teatrach, wiele z nich było również inscenizowanych w Teatrze TV. Odtwórcami postaci Schaefferowskich są czołowi polscy aktorzy (m.in. Jan Peszek, Mikołaj i Andrzej Grabowscy, Jan Frycz, Jan Machulski). Po trzyletniej przerwie w pisaniu zrobił wyjątek i napisał sztukę specjalnie dla aktora Marka Frąckowiaka pt. „Skala”.

BOHDAN ZADURA

Urodził się w 1945 roku w Puławach. Studiował nauki społeczne na Uniwersytecie Warszawskim. Współpracuje z miesięcznikami „Twórczość” oraz „Literatura na Świecie”, publikuje w większości polskich czasopism literackich i kulturalnych. Otrzymał wiele nagród, m.in. nagrodę im. W. Pięta (1994). Jako poeta debiutował w 1962 r. na łamach dwutygodnika „Kamena”. Prócz pisania wierszy uprawia też prozę i krytykę literacką oraz zajmuje się tłumaczeniami z języka rosyjskiego, węgierskiego, angielskiego. Zawsze związany z Puławami, lecz nigdy nie był twórcą regionalnym. Mistrz młodszych pokoleń poetów, szczególnie tych debiutujących w latach 90.

Jego wczesna twórczość zaliczana była do nurtu neoklasycznego, styl jego wierszy - wytworny, obfity, ponawiał wzorce tradycyjnej wersyfikacji. Symptomy estetycznej przemiany znajdujemy w zbiorze „Zejście na ląd”, lecz tomem naprawdę przełomowym okazał się zbiór „Starzy znajomi”, zrywający z dotychczasową regularnością, zdyscyplinowaniem wobec gatunkowych reguł tradycyjnej liryki (zwłaszcza ulubionego przez poetę sonetu). Sytuacje podmiotu lirycznego bliskie są codziennemu doświadczeniu autora.

O dzisiejszej pozycji Zadury – nauczyciela i mistrza wielu młodszych poetów przesądził tom „Cisza” (1994). Odwołanie do tradycji poematu dygresyjnego służy pocie nie tylko do opowiedzenia zmitologizowanej historii stanu wojennego, a przede wszystkim do opowiedzenia historii prywatnej tego okresu. Ostatni cykl wierszy zamieszczony w tomie „Cisza” przynosi utwory powstałe na marginesie doświadczeń translatorskich autora. To w nich dokonuje się najdalej posunięta prozaizacja lirycznej formy – one też najsilniej oddziaływały na wrażliwość poetów debiutujących w latach dziewięćdziesiątych.

Trwa ekspansja Bohdana Zadury. W ostatnich paru latach wydał kilka książek niezwykle ważnych, w tym „Poematy”. „Ptasia grypa” nie zaskakuje czytelnika znającego wiersze Zadury z poprzedniej dekady – jest ciągiem dalszym jego (auto)ironicznej historii współczesności. Niewielu jest poetów, którzy, tak jak on, - uważnie, przenikliwie i bez dydaktycznej nachalności – obserwują rzeczywistość.

ZBIGNIEW ŚWIĘCH

Urodził się 9 lutego 1943 roku w Tarnowie. Ukończył filologię polską na Uniwersytecie Jagiellońskim, oraz podyplomowe studia reżyserskie w Państwowej Wyższej Szkole Teatralnej i Filmowej w Łodzi – reżyser filmów dokumentalnych i oświatowych. Debiut dziennikarski – 4 kwietnia 1962 roku na łamach „Dziennika Polskiego”. Współtwórca „Kolumny Studenckiej” w „Dzienniku Polskim”, „Kuriera Akademickiego” i pisma „Student”. Reporter i publicysta „Echa Krakowa” (w latach 1964-1970). Od 1970-1981 publicysta, reżyser, komentator Ośrodka TVP w Krakowie. W tamtych latach również współpracownik „Dziennika Polskiego”, „Gazety Krakowskiej”, „Przekroju”, „Polityki”, „Życia Warszawy”, „Poland” (w sześciu wersjach językowych), a potem kwartalnika „Kraków”. Kierownik Redakcji Popularno-Naukowej Telewizji w Krakowie, znany w całym kraju (autorskie cykle, m.in. „Sensacje z przeszłości”, „Miasta, które mogły zginąć”, „Kalendarz przyrodniczy Włodzimierza Puchalskiego”). Reżyser filmów dokumentalnych („Pionierzy podziemnego frontu - rzecz o kurierach tatrzańskich”, „Złoto polskich Karpat” - o rzeźbiarzach ludowych, „Ostatnia wiosna Bezkrawego Łowcy” - o Włodzimierzu Puchalskim, „Republiki flisackiej dzień powszedni” - życie na przełomie Dunajca). Współautor - z Adamem Bujakiem - wieloodcinkowego cyklu dokumentalnego „Misteria” - o kultach i wierzeniach na terenie Polski. Od 1978 stały współpracownik „Nowego Dziennika” w Nowym Jorku, w latach 1992-1994 bezinteresowny współpracownik dziennika polskiego na Litwie - „Kuriera Wileńskiego”.

Od lutego 1982 do roku 1990 pracownik Kierownictwa Odnowienia Zamku Królewskiego na Wawelu, twórca autorskiej pracowni dokumentalnej „dziejopis wawelski”. Mając dostęp do archiwaliów i wiedzę historyczną stworzył nową formułę popularyzacji przeszłości: poprzez odkrycia innych i własne w dziejach kultury oraz stosując niezwykle motyw „królewskiej kłątwy” napisał bestsellerowy wieloksiąg królewski, wawelsko-wileński zatytułowany „Kłątwy, mikroby i uczeni”. Z cyklu telewizyjnego „Sensacje z przeszłości” zrodziły się dwie książki: „Szkatuła z odkryciami” i „Skarby tysiąca lat”. W roku 1987 został przyjęty przez nowojorską Radę Dyrektorów do ekskluzywnego „The Explorers Club”.

Kiedy w roku 1990 rozwiązano Kierownictwo Odnowienia Zamku Królewskiego na Wawelu, kontynuował prace nad wieloksięgiem wawelsko-wileńskim we własnej pracowni twórczej i zgodnie z duchem nowych czasów założył wydawnictwo o charakterze autorskim.

O cyklu „Kłątwy, mikroby i uczeni” napisano setki recenzji, omówień i wywiadów z autorem. Bywa określany najlepszym popularyzatorem przeszłości w kraju i na emigracji.

Zbigniew Świąch jest laureatem 33 prestiżowych nagród i wyróżnień. W 1993 r. otrzymał ogólnopolską nagrodę Kolegium Rektorów Szkół Wyższych Krakowa za całokształt publicystyki naukowej w prasie i telewizji oraz za książki, popularyzujące dorobek i odkrycia uczonych wielu dziedzin.

Zbigniew Świąch jest współzałożycielem, członkiem Rady i Zarządu Fundacji Kultury Polskiej.

MARIAN KISIEL

Krytyk i historyk literatury, profesor Uniwersytetu Śląskiego, pracownik Zakładu Literatury Współczesnej Instytutu Nauk o Literaturze Polskiej. Opublikował kilka książek o poezji i polskim życiu literackim XX wieku, m.in. „Świadectwa i znaki. Głosy o poezji najnowszej” (1998), „Zmiana. Z problemów świadomości literackiej 1955-1959 w Polsce” (1999), „Od Różewicza: małe szkice o poezji” (1999), „Pamięć, biografia, słowo. Szkice o poetach dwóch generacji” (2000).

MARIAN BEDNAREK

Urodzony 9 września 1956 roku w Zgierzu, absolwent Uniwersytetu Opolskiego. Redaktor naczelny Pisma Artystycznego „Plama”, poeta, malarz, scenograf, twórca autorskiego teatru „Teatr Sztuki”, założonego w 1992 roku – zrealizował 13 spektakli, liczne happeningi i akcje teatralne.

Debiutancki wiersz opublikował w „Trybunie Robotniczej” w 1979 r. Wydał książki: „Kawalek Życiorysu”, ZLP Katowice 1991, „Notatki z prowincji”, Emart Rybnik 1998, „Granice, Graniczki”, wyd. „Śląsk” Katowice 2004. Swoje wiersze publikował w takich pismach jak „Miesięcznik Literacki”, „Radar”, „Okolice”, „Tak i Nie”, „Razem”, „Argumenty”, „Nike”, „Przemiany”, „Śląsk”, „Akant” oraz w następujących wydawnictwach: „Śląski almanach poetycki”, wyd. „Śląsk” Katowice 1989, antologia prozy i poezji „Wejść w ziemię”, wyd. „Śląsk” Katowice 1984. Wielokrotne prezentacje na antenie Polskiego Radia Katowice.

Najważniejsze nagrody: I Nagroda w ogólnopolskim konkursie „O świętokrzyską lirę poezji”, Kielce 1987, II Nagroda w ogólnopolskim konkursie „O dżban czarnoleskiego miodu”, Radom 1987, III Nagroda w ogólnopolskim konkursie „O złote cygaro Wilhelma”, Czerwonka-Leszczyny 1997, Wyróżnienie w ogólnopolskim konkursie im. Zbigniewa Herberta „O liść konwalii”, Toruń 1999.

Autor ponad 20 wystaw indywidualnych. Swoje prace wystawiał w kraju i za granicą. Uprawia malarstwo, rysunek, linoryt, instalacje. Pracuje w Fundacji Elektrowni Rybnik, organizując działalność teatralną, literacką, plastyczną. Mieszka w Radlinie.

JANUSZ RYT

Urodził się w 1959 roku. Ukończył mechanikę stosowaną na Politechnice Śląskiej w Gliwicach, obecnie pracuje w branży budowlanej. Historia Śląska, a zwłaszcza ziemi pszczyńskiej, jest jego pasją, bardzo przydatną w wykonywanym zawodzie. Ma na swym koncie artykuły poświęcone prądziejom Pszczyny jak i też czasom współczesnym, będące wynikiem dogłębnych studiów na bazie odkryć na licznych nadzorowanych przez siebie budowach w zabytkowej pszczyńskiej starówce. Prawdziwą jego pasją są jednak pierwsze dni września 1939 r. na terenie Pszczyny i okolic, których dokładnemu odtworzeniu poświęcił już wiele lat pracy, jej efekty publikując w wydanej własnym sumptem w 2003 r. książce „Bitwa pszczyńska 1939”. Przedstawiany w niej jej obraz znacznie odbiega od prezentowanego, nie tylko w dawnych ale i współczesnych, publikacjach innych autorów, z małymi wyjątkami powielających wciąż te same błędy i zakłamania. Jest to wynikiem oparcia się na wykonanej po raz pierwszy weryfikacji terenowej relacji polskich i niemieckich uczestników tej bitwy, bazującej na odnalezionych przez autora, liczonych w kilometrach, reliktach umocnień.

HONOROWA ŻŁOTA LAMPKA GÓRNICZA

Honorowa Żłota Lampka Górnicza została przyznana po raz pierwszy w czasie XVI Rybnickich Dni Literatury w 1985 roku. Od tego czasu wyróżnienie to przyznawane jest co roku przez Prezydenta Miasta Rybnika oraz organizatorów Rybnickich Dni Literatury działaczom kultury szczególnie zasłużonym dla miasta i regionu. Otrzymują ją ludzie związani z Ziemią Rybnicką, którzy przez swoją działalność kulturalną rozslawili Rybnik w kraju i na świecie.

Honorowa Żłota Lampka Górnicza jest to od 1993 roku statuetka, zaprojektowana przez tegorocznego laureata, która łączy elementy lampki górniczej i Pegaza - symboli Rybnickich Dni Literatury.

Wyróżnienie to wraz z dyplomem zostanie w tym roku wręczone laureatowi przez Prezydenta Miasta Rybnika podczas uroczystego zakończenia XXXV Rybnickich Dni Literatury.

DOTYCHCZASOWI LAUREACI:

dr Innocenty Libura - 1985

prof. Karol Szafranek - 1986

Lidia Grychtołówna - 1987

Helena Sakowska - 1988

dr Józef Musioł - 1989

Janina Podlódowska - 1990

Henryk Mikołaj Górecki - 1991

Czesław Gawlik - 1992

Barbara i Marian Rakowie - 1993

Zbigniew Jankowski - 1994

Stanisław Krawczyk - 1995

Piotr Paleczny - 1996

Renata Hupka - 1997

Adam Makowicz - 1998

Tadeusz Kijonka - 1999

Mirosław Jacek Błaszczyk - 2000

Franciszek Pieczka - 2001

Wojciech Bronowski - 2002

Leon Mielimąka - 2003

LAUREATEM HONOROWEJ ZŁOTEJ LAMPKI GÓRNICZEJ XXXV RYBNICKICH DNI LITERATURY ZOSTAŁ:

Zygmunt Brachmański - urodził się w 1936 roku w Rydułtowach koło Rybnika. Od najmłodszych lat uczestniczył w zajęciach społecznego ogniska plastycznego w Rydułtowach prowadzonego przez prof. Konarzewskiego – absolwenta ASP w Krakowie. Po ukończeniu liceum rozpoczął studia na ASP w Krakowie na wydziale rzeźby, gdzie poznał swoją przyszłą żonę. Po skończeniu studiów zamieszkał w Katowicach, gdzie mieszka i pracuje do dziś. Jest autorem Pomnika Walki i Zwycięstwa w Radlinie, pomnika Harcerzy w Katowicach, Orłów Śląskich w Katowicach, Pomnika Orła Białego i pomnika Fryderyka Chopina w Dąbrowie Górniczej, pomnika Poległych i Pomordowanych w Zawierciu, Pomnika Monte Cassino w Zabrze, rzeźb w WPKiW w Chorzowie oraz w parkach Katowic.

Zygmunt Brachmański wykonuje mnóstwo realizacji sztuki sakralnej, wykonuje też wnętrza kościołów. Obecnie realizuje drogę krzyżową do Katedry Katowickiej. W przedsionku tejże katedry stoi też rzeźba Hlonda jego autorstwa. W jego pracowni znajduje się ołtarz, który stanął na lotnisku podczas wizyty Jana Pawła II w Katowicach. Obecnie jest on odlany w brązie i jest ołtarzem głównym w bazylice w Piekarach Śląskich. Ołtarz, przygotowany z okazji wizyty papieża w Gliwicach, obecnie odlany w brązie, stoi w Katedrze Gliwickiej. Prace Zygmunta Brachmańskiego znajdują się również we Wrocławiu, Szczecinie i Częstochowie (w sumie około 50).

Laureat Honorowej Złotej Lampki Górniczej jest również autorem około 400 okolicznościowych medali oraz wielu statuetek, w tym statuetki Honorowej Złotej Lampki Górniczej.

Wystawy indywidualne Zygmunta Brachmańskiego:

- 1976 – BWA Rzeszów,
- 1979 – BWA Katowice,
- 1981 – Berlin, Galeria ZPAP Katowice,
- 1983 – Fra Angelico – Muzeum Diecezjalne w Katowicach,
- 1984 – Galeria „Na piaskach”, Czeladź,
- 1986 – Galeria „Centrum”, Katowice,
- 1987 – BWA Katowice,
- 1988 – Bad Breisig, Niemcy,
- 1989 – Bochum, Niemcy,
- 1993 – Rybnik,
- 1998 – BWA, Katowice.

Nagrody:

- 1964 – w konkursie rzeźbiarskim „Rzeźba jako element otoczenia człowieka pracy”
- 1965 – wyróżnienie w konkursie „Człowiek i Współczesność”
- 1969 – wyróżnienie za zestaw prac na wystawie katowickiego okręgu ZPAP
- 1970 – wyróżnienie w konkursie „Człowiek i Współczesność”
- 1971 – 2 wyróżnienia w konkursie „Człowiek i Maszyna”

- 1972 – wyróżnienie w konkursie „Kobieta”
- 1973 – wyróżnienie w konkursie „Nasz Kraj – Wielcy Nauki Polskiej”
- 1975 – wyróżnienie w konkursie „Ochrona Środowiska Człowieka”
- 1976 – druga nagroda w konkursie „Człowiek i Współczesność”
 - trzecia nagroda na Ogólnopolskiej Wystawie „Sport w sztuce”
 - nagroda wojewody katowickiego na wystawie „Rzeźba Polski Południowej”
- 1977 – 2 pierwsze nagrody w konkursie „Człowiek i Środowisko”
 - nagroda regulaminowa na wystawie „Małe Formy Rzeźbiarskie” w Bytomiu
- 1978 – trzecia nagroda w konkursie na Pomnik Żołnierza Polskiego w Katowicach
 - nagroda Katowickiego Zarządu Okręgu ZPAP na wystawie okręgowej ZPAP
 - nagroda za rzeźbę dla Galerii Rzeźby Śląskiej w WPKiW w Chorzowie
- 1980 – pierwsza nagroda w konkursie na Pomnik Harcerzy w Katowicach
 - nagroda wojewódzka za całokształt twórczości
- 1983 – nagroda Trzech Powstańczych Skrzydeł za całokształt twórczości, Katowice
- 1984 – nagroda Prezesa Rady Ministrów za Pomnik Harcerzy w Katowicach
 - pierwsza nagroda w ogólnopolskim konkursie na Pomnik Trudu Górniczego, Katowice
- 1990 – pierwsza nagroda za Najlepszą Rzeźbę Roku, Katowice
- 1993 – nagroda im. Karola Miarki za całokształt twórczości, Katowice
- 1997 – pierwsza nagroda w konkursie za Pomnik Wojciecha Korfatego, Katowice
- 1998 – Ogólnopolska Nagroda Brata Alberta

HARMONOGRAM SPOTKAŃ AUTORSKICH

ANNA ONICHIMOWSKA

18 października 2004 (poniedziałek)

godz. 9.00 – Klub Kultury „Harcówka” w Rybniku

godz. 11.00 – Szkoła Podstawowa nr 5 w Rybniku

19 października 2004 (wtorek)

godz. 9.00 – Powiatowa i Miejska Biblioteka Publiczna w Rybniku

godz. 11.00 – Gimnazjum Sióstr Urszulanek w Rybniku

ADAM ZIEMIANIN

18 października 2004 (poniedziałek)

godz. 9.00 – V Liceum Ogólnokształcące w Rybniku

godz. 11.00 – Powiatowa i Miejska Biblioteka Publiczna w Rybniku

19 października 2004 (wtorek)

godz. 9.00 – IV Liceum Ogólnokształcące w Rybniku

godz. 12.00 – II Liceum Ogólnokształcące w Rybniku

BOGUSŁAW SCHAEFFER

18 października 2004 (poniedziałek)

godz. 9.40 – Zespół Szkół Technicznych w Rybniku

godz. 11.00 – Zespół Szkół Mechaniczno – Elektrycznych w Rybniku

19 października 2004 (wtorek)

godz. 9.00 – I Liceum Ogólnokształcące w Rybniku

godz. 12.00 – IV Liceum Ogólnokształcące w Rybniku

godz. 21.00 – Teatr Ziemi Rybnickiej

ZBIGNIEW ŚWIĘCH

18 października 2004 (poniedziałek)

godz. 12.00 – Teatr Ziemi Rybnickiej - I Liceum Ogólnokształcące w Rybniku

godz. 17.00 – Teatr Ziemi Rybnickiej

JACEK DURSKI

18 października 2004 (poniedziałek)

godz. 9.00 – II Liceum Ogólnokształcące w Rybniku

godz. 13.00 – Uniwersytet Trzeciego Wieku w Rybniku

KAROL MALISZEWSKI

18 października 2004 (poniedziałek)

godz. 8.30 – Liceum Ogólnokształcące Sióstr Urszulanek w Rybniku

godz. 10.30 – Gimnazjum Społeczne w Rybniku

19 października 2004 (wtorek)

godz. 9.00 – Zespół Szkół Technicznych w Rybniku

BOHDAN ZADURA

18 października 2004 (poniedziałek)

godz. 12.00 – II Liceum Ogólnokształcące w Rybniku

godz. 16.00 – Zespół Szkół Technicznych w Rybniku

XXXV RYBNICKIE DNI LITERATURY

POD PATRONATEM PRZEZIDENTA MIASTA RYBNIKA

PROGRAM IMPREZ

14 X - godz. 19.00
galeria sztuki TZR

Otwarcie wystawy z okazji jubileuszu 10-lecia
Rybnickiego Koła Związku Polskich Artystów Plastyków.

15 X - godz. 16.30
galeria „Oblicza”

Otwarcie wystawy i wręczenie nagród i dyplomów
uczestnikom konkursu plastycznego Rybnik - Fascynacje 2004 pt. „Zieleń i architektura”.

17 X - godz. 17.00
cena biletu: 20 zł

Uroczysta inauguracja XXXV RDL
Witold Gombrowicz
„Ślub” w wykonaniu Teatru Zagłębia z Sosnowca.

18 X - godz. 17.00
sala kameralna TZR
wstęp wolny

Wieczór autorski **Zbigniewa Świącha**
autora cyklu „Kłątwy, mikroby i uczeni”

19 X - godz. 17.00
galeria „Oblicza”
wstęp wolny

„**Granice i graniczki**”
prezentacja najnowszego tomu poezji **Mariana Bednarka**
- spotkanie prowadzi **Marian Kisiel**.

19 X - godz. 19.00
Cena biletu: 10 zł

Bogusław Schaeffer
„**Skala**”
Po spektaklu spotkanie z autorem.

20 X - godz. 17.00
galeria „Oblicza”
wstęp wolny

Wieczór autorski **Janusza Ryta** autora książki „Bitwa pszczyńska”.
Spotkanie prowadzi płk. **Tadeusz Dłużniński**.

21 X - godz. 10.00
Cena biletu: 3 zł.

„**O strasliwym smoku i dzielnym szewczyku,
prześlicznej królownie i królu Gwoźdźniku**”
- spektakl dla dzieci w wykonaniu Studia Teatralnego TZR.

22 X - godz. 18.00
Cena biletu: 15 zł
dzieci i młodzież: 10 zł

„**Młodzi wirtuozi na scenie**”
Koncert w wykonaniu Orkiestry Symfonicznej Państwowej Szkoły Muzycznej II stopnia
im. Karola i Antoniego Szafranów w Rybniku
Solista: **Jakub Jakowicz** - skrzypce.
W programie m.in. Koncert skrzypcowy e-moll Felixa Mendelssohna.

24 X - godz. 18.00
Cena biletu: 30 i 25 zł

Uroczyste zakończenie XXXV RDL i wręczenie Honorowej Złotej Lampki Górnicz
Koncert piosenek Jonasza Kofty.
Wystąpią: **Stanisława Celińska, Katarzyna Skrzynecka,**
Wiktor Zborowski, Robert Janowski i inni.
Scenariusz i reżyseria **Jerzy Satanowski.**
Gospodarz wieczoru: **Artur Andrus.**

25 X - godz. 19.00
cena biletu: 25 i 20 zł

Koncert Stanisława Soyki
z zespołem.

40 LAT
TEATRULI ZIEMI
RYBNICKIEJ
1964 - 2004

organizatorzy:

MIASTO RYBNIK

RYBNICKIE
CENTRUM
KULTURY

44-200 Rybnik, ul. Św. Valeria 1
TEL. (32) 4222132 FAX (0-32) 739583

WODOCIĄG RYBNIK

Współorganizatorzy z ramienia Wodociągu Rybnik
ul. 22 Stycznia 10, Rybnik 44-200, Rybnik 44-200

Elektrownia
„Rybnik” S.A.

patronat medialny:

Nowiny
TYGODNIK REGIONALNY

